

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 24.

Vydána dne 28. února 1924.

Obsah: **43.** Československo-německá úmluva o převodu zaopatřování válečných poškozenců na Hlučínsku, podepsaná v Ratiboři dne 12. dubna 1922.

43.

Československo-německá úmluva o převodu zaopatřování válečných poškozenců na Hlučínsku, podepsaná v Ratiboři dne 12. dubna 1922.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A ŘÍŠE NĚMECKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Československo-německá úmluva

o převodu zaopatřování válečných poškozenců
na Hlučínsku.

Vláda československé
republiky

a
vláda říše Německé,

přejíce si vhodné úpravy poměrů válečných
poškozenců na Hlučínsku, rozhodly se, že
uzavrou o tom úmluvu a jmenovaly k tomu
cíli svými zmocněnci:

československá vláda

pana Josefa Šrámka,

presidenta zemské správy politické v Opavě,

vláda říše Německé

pana zemského radu, tajného vládního radu
Augusta Wellenkampa
v Ratiboři.

Zmocněnci, vyměnivše své plné moci, jež
shledány ve správné a náležité formě, do-
hodli se o těchto ustanoveních:

Deutsch-čechoslovakisches Überleitungsabkommen

über die Versorgung der Kriegsbeschädigten
im Hultschiner Gebiet.

Die Regierung des Deutschen
Reiches
und

die Regierung der čecho-
slovakischen Republik

haben, um eine geeignete Regelung der Ver-
hältnisse der Kriegsbeschädigten im Hultschin-
er Gebiet herbeizuführen, beschlossen, ein
Übereinkommen darüber zu treffen, und
haben zu dem Zwecke:

die deutsche Regierung
den Herrn Landrat, geheimen Regierungsrat
August Wellenkamp
in Ratibor,

die čechoslovakische
Regierung
den Herrn Landespräsidenten Josef Šrámek
in Troppau

zu ihren Bevollmächtigten ernannt.

Die Bevollmächtigten sind nach Austausch
ihrer für gut und richtig befundenen Voll-
machten über folgende Bestimmungen über-
einkommen:

§ 1.

K zaopatření oprávněnými ve smyslu této dohody jsou všechny osoby, jakož i jejich příslušníci a pozůstalí, jichž nárok na zaopatření zakládá se na poškození utrpěném ve službě vojenské po 31. červenci 1914 a které v době počátku účinnosti mírové smlouvy Versailleské (10. ledna 1920) měly trvalé bydliště na Hlučínsku (čl. 83. a 84. mírové smlouvy).

K zaopatření oprávněnými jsou pozůstalí nabyvší státního občanství československého podle čl. 83. a 84. mírové smlouvy Versailleské i tehdy, jestliže osoba, od které se nárok jejich odvozuje, neměla československé státní příslušnosti.

§ 2.

Povinnost zaopatřiti osoby jmenované v § 1 přešla na Československou republiku počátkem měsíce následujícího po vstoupení mírové smlouvy v platnost, tedy o. 1. února 1920. Zaopatřování se provádí podle zákonů Československé republiky.

Užijí-li osoby k zaopatření oprávněné práva opce patřícího jim podle čl. 85. mírové smlouvy, přechází závazek k jich zaopatření dnem opčního prohlášení s Československé republiky na Německou říši.

§ 3.

Československá vláda dá, pokud se to ještě nestalo, co nejdříve vyhotoviti seznam osob oprávněných k zaopatření, jichž zaopatření přešlo na ni podle § 2, s udáním jména a čísla kmenové listiny jednotlivých osob a doručí jej příslušnému úřadu pro úpravu pensí prostřednictvím zaopatřovacího úřadu v Ratiboři.

Německá vláda vydá na to, pokud se to ještě nestalo, československé vládě všechny u ní se nacházející spisy o těchto osobách.

Návrhy na zaopatření německými zaopatřovacími úřady ještě nevyřízené, které došly před 1. únorem 1920, budou s německé strany ukončeny a po uzavření zaslány okresní úřa-

§ 1.

Versorgungsberechtigte im Sinne dieses Abkommens sind alle Personen sowie ihre Angehörigen und Hinterbliebenen, deren Versorgungsanspruch sich auf eine nach dem 31. Juli 1914 erlittene Militärdienstbeschädigung gründet und die zur Zeit des Inkrafttretens des Friedensvertrages von Versailles (10. Jänner 1920) ihren dauernden Wohnsitz im Hultschiner Gebiet (Artikel 83 und 84 des Friedensvertrages) hatten.

Versorgungsberechtigte sind Hinterbliebene, die kraft Artikel 83 und 84 des Friedensvertrages von Versailles die čechoslovakische Staatsbürgerschaft erlangt haben, auch dann, wenn die Person, von welcher ihr Anspruch abgeleitet wird, die čechoslovakische Staatsangehörigkeit nicht besaß.

§ 2.

Die Verpflichtung zur Versorgung der im § 1 genannten Personen ist mit dem Beginn des auf das Inkrafttreten des Friedensvertrages folgenden Monats, also mit dem 1. Februar 1920, auf die čechoslovakische Republik übergegangen. Die Versorgung erfolgt nach den Gesetzen der čechoslovakischen Republik.

Machen Versorgungsberechtigte von dem ihnen nach Artikel 85 des Friedensvertrages zustehenden Rechte der Option Gebrauch, so geht die Verpflichtung zu ihrer Versorgung mit dem Tage der Optionserklärung von der čechoslovakischen Republik auf das Deutsche Reich über.

§ 3.

Die čechoslovakische Regierung wird, soweit es noch nicht geschehen, ein Verzeichnis der Versorgungsberechtigten, deren Versorgung auf sie gemäß § 2 übergegangen ist, unter Angabe des Namens und der Nummer der Stammkarte der einzelnen Personen alsbald anfertigen lassen und der zuständigen Pensionsregelungsbehörde durch das Versorgungsamt Ratibor zustellen.

Die deutsche Regierung wird alsdann, soweit es noch nicht geschehen, sämtliche bei ihr vorhandenen Akten über diese Personen der čechoslovakischen Regierung aushändigen.

Bei deutschen Versorgungsbehörden noch schwebende Versorgungsanträge, die vor dem 1. Februar 1920 eingegangen sind, werden deutscherseits zu Ende geführt und nach Ab-

dovně pro péči o válečné poškozence v Hlučíně. Zjištění provedená s německé strany nejsou konečným nálezem. Rozhodnutí zůstává ponecháno československému úřadu. Návrhy na zaopatření podané po 1. únoru 1920 budou nevyřízeny předány okresní úřadovně pro péči o válečné poškozence v Hlučíně. Totéž stane se také s takovými návrhy zpracovanými u německých úřadů, při jichž vyřizování nastanou potíže (nutnost osobního dostavení se k německému úřadu, prohlídka v německé nemocnici a pod.).

§ 4.

Československá vláda prohlašuje ochotu na požádání německých úřadů vyplatiti podle německých zákonných ustanovení požitky osobám k zaopatření oprávněným za dobu před 1. únorem 1920 přiznané, avšak ještě nevyplacené. Výplata bude provedena v těchto případech na účet Německé říše. Německá vláda se zavazuje, že nahradí československé vládě částky takto vydané.

Československá vláda se zavazuje, že nahradí Německé říši všechny požitky, jakož i případné zálohy, požitky dovolenců a pod., jež německou vládou byly zaplacený v době od 1. února 1920 včetně takovým osobám, majícím nárok na zaopatření, jichž zaopatřování tímto okamžikem přešlo na Československou republiku, v tom rozsahu, jak tyto požitky byly německým říšským příslušníkům poskytovány. Náhrada takových požitků za dobu od 1. května 1920 provede se však pouze ve výši zaopatření poskytovaného v takových případech československými pensijními zákony, v plné výši pouze tenkrát, jestliže německá vláda je vyplatila v předpokladu, že se jedná o německé říšské příslušníky.

Ryze správní náklady se nehradí.

Příslušné německé úřady oznámí, pokud se to ještě nestalo, československé vládě (okresní úřadovně pro péči o válečné poškozence v Hlučíně) s největším možným urychlením

schluß dem Bezirksamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge in Hultschin übersandt. Die deutscherseits getroffenen Feststellungen stellen keinen endgültigen Bescheid dar. Die Entscheidung bleibt der čechoslovakischen Behörde überlassen. Die nach dem 1. Februar 1920 gestellten Versorgungsanträge werden unerledigt dem Bezirksamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge in Hultschin übergeben. Dies geschieht auch mit solchen bei deutschen Behörden bearbeiteten Anträgen, bei deren Erledigung Schwierigkeiten entstehen (Notwendigkeit persönlichen Erscheinens vor einer deutschen Behörde, Untersuchung in einem deutschen Krankenhaus und dergl.).

§ 4.

Die čechoslovakische Regierung erklärt sich bereit, die den Versorgungsberechtigten für einen vor dem 1. Februar 1920 liegenden Zeitraum von der deutschen Regierung zuerkannten, aber noch nicht gezahlten Bezüge auf Ersuchen der deutschen Stellen nach den deutschen gesetzlichen Bestimmungen auszusahlen. Die Auszahlung erfolgt in diesen Fällen für Rechnung des Deutschen Reiches. Die deutsche Regierung verpflichtet sich, die ausgelegten Beträge der čechoslovakischen Regierung zurückzuerstatten.

Die čechoslovakische Regierung verpflichtet sich, alle Bezüge sowie etwaige Vorschüsse, Urlaubsgeldernisse und dergleichen, die von der deutschen Regierung für die Zeit seit dem 1. Februar 1920 einschließlich für solche Versorgungsberechtigte geleistet worden sind, deren Versorgung mit diesem Zeitpunkt auf die čechoslovakische Republik übergegangen ist, in dem Maße an das Deutsche Reich zurückzuerstatten, wie diese Bezüge den deutschen Reichsangehörigen gewährt worden sind. Eine Rückerstattung solcher Bezüge für die Zeit vom 1. Mai 1920 ab erfolgt jedoch nur in Höhe der durch die čechoslovakischen Pensionsgesetze in solchen Fällen gewährten Versorgung, in voller Höhe nur dann, wenn die deutsche Regierung in der Annahme, daß es sich um deutsche Reichsangehörige gehandelt habe, die Zahlung geleistet hat.

Nicht zu erstatten sind die reinen Verwaltungskosten.

Die zuständigen deutschen Stellen werden, soweit dies noch nicht geschehen, die Vorauszahlungen, Vorschüsse und dergleichen, die von ihnen an Versorgungsberechtigte ge-

částky placené předem, zálohy a pod., jež byly jimi vyplaceny osobám k zaopatření oprávněným, jichž zaopatření přešlo na Československou republiku.

§ 5.

Všechny případy, ve kterých osobám oprávněným k zaopatření bylo vyplaceno kapitálové odbytné místo příplatků válečných, za zmrzačení, za službu v tropech a požitků pozůstalých, jakož i místo průkazu o civilním zaopatření a místo běžného odškodného za občanské zaopatření, budou oznámeny s urychlením německou vládou vládě československé (okresní úřadovně pro péči o válečné poškozence v Hlučíně) s udáním výše částky a přesných podkladů pro sčítování.

Československá vláda se zavazuje, že Německé říši nahradí tato kapitálová odbytná. Má však právo odečísti si od těch kterých částek měsíční částky vzaté za podklad k těmto kapitálovým odbytným od doby vyplacení až do 1. února 1920 výlučně. Za peněžitá odbytná, která byla vyplacena na místo průkazu o občanském zaopatření a na místo běžného odškodného za občanské zaopatření, odečte se za stejnou dobu měsíčně 20 Mk.

Německá vláda se zavazuje, že odstoupí vždy, jakmile kapitálové částky budou nahrazeny, jistoty, jež za tato kapitálová odbytná byly vloženy do knih nebo jiným způsobem dány, československé vládě nebo úřadu jí označenému.

§ 6.

Nacházejí-li se osoby, jež podle čl. 83. a 84. mírové smlouvy staly se československými státními příslušníky, v německých zaopatřovacích lazaretech, zaopatřovacích léčebných ústavech, ústavech pro choromyslné nebo ústavech pro orthopedické zaopatření a podobně, budiž řízení způsobem okolnostem přiměřeným a se vším možným urychlením skončeno. Náklady řízení má nahraditi československá vláda Německé říši za dobu od 1. února 1920.

leistet worden sind, deren Versorgung auf die Czechoslovakische Republik übergegangen ist, mit tunlichster Beschleunigung der Czechoslovakischen Regierung (Bezirksamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge in Hultschin) mitteilen.

§ 5.

Alle Fälle, in denen den Versorgungsberechtigten Kapitalabfindungen an Stelle von Kriegs-, Verstümmelungs-, Tropenzulagen und Hinterbliebenenbezügen, sowie an Stelle des Zivilversorgungsscheines und der laufenden Zivilversorgungsentschädigung ausgezahlt worden sind, werden von der deutschen Regierung der Czechoslovakischen Regierung (Bezirksamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge in Hultschin) unter Angabe der Höhe des Betrages und der genauen Unterlagen für die Verrechnung beschleunigt bekannt gegeben werden.

Die Czechoslovakische Regierung verpflichtet sich, diese Kapitalabfindungen dem Deutschen Reiche zurückzuerstatten. Sie ist jedoch befugt, die diesen Kapitalabfindungen zugrundegelegten Monatsbeträge vom Zeitpunkt der Auszahlung bis zum 1. Februar 1920 ausschließlich von den jeweiligen Beträgen in Abzug zu bringen. Für Geldabfindungen, die an Stelle des Zivilversorgungsscheines und der laufenden Zivilversorgungsentschädigung gewährt worden sind, sind für den gleichen Zeitraum monatlich 20 Mk. in Abzug zu bringen.

Die deutsche Regierung verpflichtet sich, die Sicherungen, welche für die Kapitalabfindungen grundbücherlich eingetragen oder in sonstiger Weise gegeben worden sind, Zug um Zug gegen die Erstattung der Kapitalbeträge an die Czechoslovakische Regierung oder die von ihr bezeichnete Stelle abzutreten.

§ 6.

Befinden sich Personen, die gemäß Artikel 83 und 84 des Friedensvertrages Czechoslovakische Staatsangehörige geworden sind, in deutschen Versorgungslazaretten, Versorgungskuranstalten, Irrenanstalten sowie Anstalten für orthopädische Versorgung und dergleichen, so ist das Verfahren in sachgemäßer Weise und mit tunlichster Beschleunigung zu Ende zu führen. Die Kosten für das Verfahren hat die Czechoslovakische Regierung für die Zeit vom 1. Februar 1920 ab an das Deutsche Reich zu erstatten.

Německé úřady oznámí urychleně všechny takové případy československé vládě (okresní úřadovně pro péči o válečné poškozence v Hlučíně) s přesným udáním jména, místa pobytu, doby příjetí do ústavu, účelu ošetřování, pravděpodobného trvání a nákladů.

Na nové žádosti o přijetí do svrchu jmenovaných ústavů nesmí se se strany německých úřadů bráti zřetel, nýbrž mají býti odevzdány okresní úřadovně pro péči o válečné poškozence v Hlučíně.

Nacházejí-li se němečtí říšští příslušníci v československých ústavech stejného druhu na Hlučínsku, budiž řízení skončeno stejným způsobem na útraty německé vlády.

§ 7.

Pokud v této úmluvě bylo pamatováno na náhradu výdajů, jež před uzavřením této dohody byly učiněny jedním ze smluvních států, má se hned po uzavření této úmluvy s největším urychlením provéstí súčtování. Vyúčtování provede se v kursu 100 Mk = 100 Kč. Vykáže-li súčtování nějaké zbytkové pohledávání, budiž toto ihned zapláceno v měně toho státu, kterému má býti placeno.

Pokud v této úmluvě bylo pamatováno na nahrazování budoucích výdajů, má se prováděti súčtování těchto výdajů měsíčně. Súčtování provádí se v kursu, který je stanoven pro německou marku a československou korunu úředně 15. dne měsíce súčtování na Curyšské burse. Vykáže-li súčtování zbytkové pohledávání pro jeden z obou smluvních států, budiž tato zbytková pohledávka zaplácena třetí den všední druhého měsíce následujícího po měsíci súčtování v měně toho státu, kterému se má platiti.

§ 8.

Oba texty této úmluvy jsou autentické.

Die deutschen Behörden werden alle solche Fälle der čechoslovakischen Regierung (Bezirksamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge in Hultschin) unter genauer Angabe des Namens, des Aufenthaltsortes, des Zeitpunktes der Aufnahme in die Anstalt, des Zweckes der Behandlung, ihrer voraussichtlichen Dauer und der Kosten beschleunigt bekanntgeben.

Neue Gesuche um Aufnahme in vorgenannte Anstalten dürfen von den deutschen Behörden nicht mehr berücksichtigt werden, sondern sind an das Bezirksamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge in Hultschin abzugeben.

Befinden sich deutsche Reichsangehörige in gleichartigen čechoslovakischen Anstalten im Hultschiner Gebiet, so ist das Verfahren in gleicher Weise auf Kosten der deutschen Regierung zu Ende zu führen.

§ 7.

Soweit eine Erstattung von Ausgaben, die vor Abschluß dieses Abkommens von einem der vertragschließenden Staaten gemacht worden sind, in diesem Abkommen vorgesehen worden ist, hat die Verrechnung alsbald nach Abschluß dieses Abkommens mit tunlichster Beschleunigung zu erfolgen. Die Verrechnung erfolgt zu dem Kurse von 100 Mk = 100 čechoslovakische Kronen. Falls die Verrechnung eine Restforderung ergibt, ist diese alsbald in der Währung des Staates, an welchen die Zahlung zu erfolgen hat, zu zahlen.

Soweit eine Erstattung von zukünftigen Ausgaben in diesem Abkommen vorgesehen ist, hat die Verrechnung dieser Ausgaben monatlich zu erfolgen. Die Verrechnung erfolgt zu dem Kurse, welcher für die deutsche Mark und die čechoslovakische Krone am 15. des Verrechnungsmonats an der Züricher Börse amtlich festgestellt ist. Falls die Verrechnung eine Restforderung für einen der beiden vertragschließenden Staaten ergibt, ist diese Restforderung am 3. Wochentage des auf den Verrechnungsmonat folgenden zweiten Monats in der Währung des Staates, an welchen die Zahlung zu erfolgen hat, zu zahlen.

§ 8.

Beide Texte dieses Abkommens sind authentisch.

§ 9.

Tato úmluva sepsaná v československém a německém prvním vydání bude ratifikována a ratifikační listiny budou co nejdříve v Praze vyměněny. Úmluva vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin.

Tomu na doklad podepsali tuto smlouvu shora jmenovaní zmocněnci obou stran.

Dáno v Ratiboři dne 12. dubna 1922.

Za československou republiku:

JOSEF ŠRÁMEK v. r.

Závěrečný protokol.

Zmocněnci obou států prohlásili při podpisu smlouvy toto:

K § 1, odst. 1.

Zmocněnci obou stran jsou za jedno v tom, že zaopatření oněch osob, majících nárok na zaopatření, které nespádají pod § 1 této dohody, bylo již československou republikou převzato a je jí dále prováděno.

K těmto osobám, majícím nárok na zaopatření, patří zvláště

a) gázisté, kteří nejsou válečnými poškození, a poddůstojníci z povolání,

b) osoby, mající nárok na zaopatření, jichž nárok povstal před 31. červencem 1914,

jakož i jich příslušníci a pozůstalí po nich.

K § 1, odst. 2.

Výjimečné ustanovení odst. 2. § 1 týká se, jak vyplývá ze spojení tohoto odstavce s odstavcem 1. § 1 a s odstavcem 1., věta 2., § 2, pouze těch pozůstalých, kteří se stali státními občany československými způsobem vyličeným v odst. 1. § 1 úmluvy a kteří mají dle československých zákonů nárok na zaopatření, jimž však vadí v jejich nároku jediné ta okolnost, že osoba, od níž odvozují svůj nárok, byla státním občanem německým a státní občanství československé podle mírové smlouvy Versailleské nezískala jen proto, že v době vstupu mírové smlouvy Versailleské v platnost nebyla na živu.

§ 9.

Das gegenwärtige, in deutscher und čechoslovakischer Urschrift ausgefertigte Abkommen wird ratifiziert und die Ratifikationsurkunden werden ehebaldigst in Prag ausgetauscht werden. Das Übereinkommen tritt mit dem Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Zu Urkund dessen haben die oben genannten beiderseitigen Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet.

Geschehen zu Ratibor, am 12. April 1922.

Für das Deutsche Reich:

AUGUST WELLENKAMP m. p.

Schlußprotokoll.

Die Bevollmächtigten beider Staaten haben bei der Unterschreibung des Abkommens folgende Erklärung abgegeben:

Zum § 1, Abs. 1.

Die beiderseitigen Bevollmächtigten sind darüber einig, daß die Versorgung derjenigen Versorgungsberechtigten, die nicht unter § 1 des Abkommens fallen, von der čechoslovakischen Republik bereits übernommen ist und von ihr weiter fortgeführt wird.

Zu diesen Versorgungsberechtigten gehören insbesondere:

a) die nichtkriegsbeschädigten Gagen und Berufsunteroffiziere,

b) die Versorgungsberechtigten, deren Anspruch vor dem 31. Juli 1914 entstanden ist, sowie deren Angehörige und Hinterbliebene.

Zum § 1, Abs. 2.

Die Ausnahmsbestimmung des Abs. 2 § 1 bezieht sich, wie aus der Verbindung dieses Absatzes mit Abs. 1 § 1 und Abs. 1, Satz 2 § 2 hervorgeht, nur auf jene Hinterbliebene, welche auf die in Abs. 1. § 1 des Abkommens bezeichnete Weise čechoslovakische Staatsangehörige geworden sind und welche gemäß der čechoslovakischen Pensionsgesetze versorgungsberechtigt wären, welche aber an der Geltendmachung ihres Anspruches einzig und allein durch den Umstand gehindert werden, daß die Person, von welcher sie ihren Anspruch ableiten, ein deutscher Staatsangehöriger war und die čechoslovakische Staats-

K § 2.

Vyskytnou-li se z použití československých zákonů ve srovnání se zákony německými mimo příkrosti odstraněné v § 1, odst. 2., nějaké další příkrosti, bude hleděti československá vláda, aby je dle možnosti odstranila.

Zástupce československé vlády zdůrazňuje, že v době od 1. února 1920 do 1. května 1920 bylo zaopatření válečných poškozenců v odstoupeném území hlučinském prováděno výlučně podle německých zaopatřovacích zákonů a ustanovení, ovšem pouze na základě nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920, č. 321 Sb. z. a n., kterým se upravuje správa veřejná mimo soudní správu a rozšiřuje působnost československých zákonů a nařízení v obvodu oné správy na Hlučínsku. Dne 1. května 1920 vstoupil pak také na Hlučínsku v platnost československý zákon ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců.

Tento závěrečný protokol jest podstatnou součástí úmluvy.

V Ratiboři dne 12. dubna 1922.

Za československou republiku:

JOSEF ŠRÁMEK v. r.

bürgerschaft gemäß des Friedensvertrages von Versailles nur deswegen nicht erlangt hatte, weil sie zur Zeit des Inkrafttretens des Friedensvertrages von Versailles nicht am Leben war.

Zum § 2.

Die čechoslovakische Regierung wird Bedacht nehmen, falls sich außer den in § 1, Abs. 2, abgestellten Härten aus der Anwendung der čechoslovakischen Gesetze gegenüber den deutschen Gesetzen irgendwelche weitere Härten ergeben, diese nach Möglichkeit abzustellen.

Der Vertreter der čechoslovakischen Regierung hebt hervor, daß in der Zeit vom 1. Februar 1920 bis 1. Mai 1920 die Versorgung der Kriegsbeschädigten im abgetretenen Hultschiner Gebiet ausschließlich nach den deutschen Versorgungsgesetzen und Bestimmungen erfolgt ist, selbstverständlich nur kraft der Verordnung der Regierung der Čechoslovakischen Republik vom 4. Mai 1920, Nr. 321 S. d. G. u. V., betreffend die Regelung der öffentlichen Verwaltung mit Ausnahme der Gerichtsverwaltung und die Ausdehnung der Geltung der čechoslovakischen Gesetze und Verordnungen aus dem Bereiche jener Verwaltung auf das Hultschiner Gebiet. Am 1. Mai 1920 ist alsdann auch in dem Hultschiner Gebiet das čechoslovakische Gesetz vom 20. Feber 1920, Nr. 142 S. d. G. u. V., über die Bezüge der Kriegsbeschädigten, in Kraft getreten.

Dieses Schlußprotokoll ist ein integrierender Bestandteil des Abkommens.

Ratibor, am 12. April 1922.

Für das Deutsche Reich:

AUGUST WELLENKAMP m. p.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU A VĚDOUCE, ŽE NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NÍ SOUHLASÍ, SCHVALUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 5. ČERVENCE 1923.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny vyměněny byly v Praze dne 19. ledna 1924, kterýmžto dnem dle § 9 úmluva tato nabývá mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.
